

[Horn.]

hvor forholdene kan være stærkt afvigende fra forholdene i aften- og ungdomsskolen i almindelighed. Jeg tror, at den landbrugsfaglige ungdomsskole kan være tilfreds med at blive placeret sammen med de andre skoler. Vi ved godt, at der nu og da har været skumlet i krogene om, at det gik på bedste beskub i den landbrugsfaglige ungdomsskole. Det synes jeg ikke denne skole kan være tjent med. Det er i almindelighed en god skole, og den er altså veltjent med at komme ind under disse rammer. Det har endvidere den fordel, at kommunerne får et samlet overblik over dette område.

Der har også været nogen diskussion om, hvorledes dette navn vil komme til at staa i forhold til de allerede bestående kommunale ungdomsudvalg, som blev nedsat efter en henvendelse fra undervisningsministeriet i 1946 i en række kommuner. Det er kedeligt nok, at der er opstået en strid på dette punkt. Det er vel i nogen grad en kamp mod vejrmøller; man maa kunne nå til en fornuftig ordning, når dette forslag er endeligt vedtaget. Forslaget giver jo de kommunale ungdomsudvalg ret til en repræsentation netop af de unge repræsentanter. Jeg mener, det er nødvendigt for kommunalbestyrelsen at have et sted, hvor den kan placere ansvaret, så det ikke bliver således, som man nu kan se det i en række større byer, at det flyder på 6—7 forskellige steder, således at kommunalbestyrelsen faktisk aldrig har rigtig rede på, hvor mange penge der bliver sat ind, og om det ikke overlapper hinanden altfor stærkt, således at det er en dobbelt ydelse, der finder sted. Jeg mener, det er hensigtsmæssigt, således som det her er lagt an.

De kommunale ungdomsudvalg har deres særlige opgaver at tage sig af. De er i henhold til de bestemmelser, de startede på, ikke et initiativtagende organ, men et formidlende organ mellem ungdomsorganisationerne og myndighederne. At man fra visse sider har søgt at ville gøre dem til noget andet og derved er nået frem til at skabe et modsætningsforhold mellem dem og de ungdomsnavn, der her oprettes, er en sag for sig. Det er, fordi man fra visse sider har fået en helt forkert opfattelse af de kommunale ungdomsudvalgs opgaver.

De får såmænd nok at gøre, hvis de holder sig til de dem oprindeligt tiltænkte opgaver.

For yderligere at understrege, hvor langt beføjelsen går, vil jeg gerne gentage, at initiativet stadigvæk bør udgå fra de lokale organisationer, ungdomsorganisationer eller andre organisationer i kommunen. Vi ved, at en masse organisationer, som beskæftiger sig med oplysningsarbejde, allerede kollektivt har tilmeldt sig de aftenskoler, som er oprettet af nævnene eller af et af de store oplysningsforbund eller måske af en kreds af lærere, eller hvem det nu er, der har startet dem, og jeg vil udtale håbet om, at det fortsat må være sådan, at det er organisationer eller kredse af befolkningen, som tager initiativet til at få tingene i gang, og at det kun bliver undtagelsen, at det er nævnene, der skal være de egentlige initiativtagere.

Om lovforslagets økonomiske principper har der også været nogle diskussioner hist og her i kommunerne. Som forslaget er opbygget, er det sådan, at staten siger: vi giver et tilskud, og det sættes i forhold til, hvad kommunen yder. Det vil sige, at ansvaret for, om ydelsen er rimelig, det bærer kommunen, det bærer nævnene, det bærer kommunalbestyrelserne, og nærmere kan man vist ikke komme det. Staten kunne jo godt iværksætte et større kontrolapparat til at holde øje med, hvordan pengene bliver anvendt, men således som reglerne er opbygget, mener jeg, at staten har fuld sikkerhed for, at de midler, der går af statens kasse til disse foranstaltninger, vil blive anvendt på forsvarlig måde, idet man ude i kommunerne i høj grad passer på småpengene.

Vi har naturligvis ikke — det vil jeg gerne tilføje — og kan ikke have de samme frie forhold, som vi havde i aftenskolen for 20—25 år siden. Det er klart, at med de store midler, der ydes efter den gældende lovgivning, og det, der vil kunne ydes, når denne lov er gennemført, drejer det sig om beløb af et sådant omfang, at vi må være indstillet på også at have en strengere kontrol. I den forbindelse vil jeg gerne sige — det gælder både administrationen, lærerne og eleverne, og jeg må måske understrege „eleverne“ — at der kan også stilles sådanne krav, at de ligger helt udenfor det,